

Crna Gora
SAVJET AGENCIJE ZA AUDIOVIZUELNE MEDIJSKE USLUGE
Broj: UP II 01-043/25-10/2
Podgorica, 20.10.2025. godine

Na osnovu člana 143 stav 1 tačka 17 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama („Službeni list Crne Gore“, br. 54/24) i člana 126 st. 3 i 4 i člana 128 Zakona o upravnom postupku („Službeni list Crne Gore“, br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), rješavajući po žalbi privrednog društva „Telemach Crna Gora“ d.o.o. (zavedena kod Agencije pod br. UP II 01-043/25-10/1 od 29.09.2025. godine), Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge, na sjednici održanoj dana 20.10.2025. godine, donio je

R J E Š E N J E

1. **Odbija se, kao neosnovana, žalba** privrednog društva „Telemach Crna Gora“ d.o.o. podnijeta protiv Rješenja Agencije za audiovizuelne medijske usluge, broj UP I 04-351/25-218/5 od 23.09.2025. godine, kojim je odbijen zahtjev i dopune zahtjeva privrednog društva „Telemach Crna Gora“ d.o.o. za izmjenu „Liste radijskih i televizijskih programa – EON“, koja predstavlja sastavni dio Odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga, broj O-D-02.
2. Ovo Rješenje će se objaviti na internet stranici Agencije za audiovizuelne medijske usluge, www.amu.me.
3. Protiv ovog Rješenja može se pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore.
4. Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

O b r a z l o ž e n j e

Agencija za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: „Agencija“), pobijanim rješenjem UP I 04-351/25-218/5 od 23.09.2025. godine, odbila je zahtjev i dopune zahtjeva privrednog društva „Telemach Crna Gora“ d.o.o. (akti zavedeni kod Agencije pod br. UP I 04-351/25-218/1 od 04.09.2025. godine, UP I 04-351/25-218/2 od 09.09.2025. godine i UP I 04-351/25-218/4 od 19.09.2025. godine) za izmjenu „Liste radijskih i televizijskih programa – EON“, koja predstavlja sastavni dio Odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga, broj O-D-02, sljedećim programima: „Arena Premium 4“, „Arena Premium 5“, „Arena Tenis“ i „Adrenalin“. Ožalbenim rješenjem naloženo je privrednom društvu „Telemach Crna Gora“ d.o.o. da isključi iz ponude i obustavi distribuciju navedenih programa, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 24 sata od dana dostavljanja rješenja.

Protiv navedenog rješenja, privredno društvo „Telemach Crna Gora“ d.o.o. (u daljem tekstu: „distributer“), blagovremeno je izjavilo žalbu (zaprimita kod Agencije pod br. UP II 01-043/25-10/1 od 29.09.2025. godine), te u bitnom navodi da je „*prvostepeni organ osporenu odluku donio uz bitne povrede odredaba postupka, te je i pogrešno utvrdio činjenično stanje usljed čega je pogrešno primjenio materijalno pravo na štetu „Telemach Crna Gore“ d.o.o.*“.

Žalilac dalje ukazuje da je „*nepotpunost zahtjeva prvostepeni organ cijenio kroz nepopunjavanje tač. 3, 6 i 7 Obrascu 'Pregled podataka o načinu regulisanja prava distribucije radio/TV programa, odnosno autorskog i srodnih prava', odnosno činjenice da nije dostavio podatke na osnovu kojih se mogu utvrditi zemlja porijekla odnosno organ koji organ je izvršio registraciju.* Navodi da ne postoje zakonska ovlaštenja Agencije da zahtijeva popunjavanje Obrascu 'Pregled podataka o načinu regulisanja prava distribucije radio/TV programa odnosno autorskog i srodnih prava' postoje, *obzirom da „isti nije sastavni dio bilo kojeg zakonskog ili podzakonskog akta iz oblasti AVM usluga, niti akta iz bilo koje druge oblasti.*“

Ukazuje da je u pitanju nezvaničan dokument, „*koji je trenutno sastavni dio predloga izmjena pravilnika za koji teče postupak javne rasprave i koji je dostupan na sajtu prvostepenog organa.*“

Dodaje i da prvostepeni organ zahtijeva dopunu nezvaničnog dokumenta („*za koje postupanje apsolutno nije postojao zakonski osnov*“) koji tretira kao dio podzakonskog akta, te nedostavljanje takvog dokumenta cijeni kao nepotpun zahtjev.

Žalilac ističe i da mu je na navedeni način prvostepeni organ nametnuo nepostojeću obavezu, na koji

način je „prekoračio svoja ovlašćenja jer je zahtijevao upotrebu obrasca koji nije propisan, te da je „prvosteni organ izašao iz okvira zakonskih ovlašćenja koja mu je postavio zakon, i na taj način nezakonito postupio.“

Takođe, u žalbi se navodi i da „načelo zakonitosti nalaže da javnopravni organ odlučuje i postupa u upravnoj stvari na osnovu zakona, drugih propisa i opštih akata, kao i da je zahtijevajući upotrebu nepostojećeg obrasca prvostepeni organ na direktan način prekršio ovo načelo, zbog čega je žalilac kao stranka u postupku doveden je u poziciju da ne zna koje su njegove obaveze, šta se od njega zahtijeva, jer to nije jasno definisano u zakonu ili drugom aktu“.

Navodi i da je „osporeno rješenje donijeto uz bitne povrede odredaba postupka i sa razloga što podnosiocu ove žalbe nije bilo omogućeno učešće u postupku“ iz razloga što mu prethodno nije bila dostavljena dokumentacija odnosno obavještenja REM-a koja se odnose na programe „Arena Premium 4“, „Arena Premium 5“, „Adrenalin“ i „Arena Tenis“, do kojih je prvostepeni organ došao kako i sam navodi u drugom upravnom postupku, a kako bi se podnosiocu ove žalbe omogućilo da se izjasni o činjenicama bitnim za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, niti je isti obavješten o rezultatima ispitnog postupka u skladu sa imperativnim normama Zakona o upravnom postupku, što osporeno Rješenje čini nezakonitim“.

Žalilac ukazuje i da smatra da je „prvostepenom organu izvršio dostavljanje potpune i valjane dokumentacije u skladu sa članom 65 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama Crne Gore, kada je dostavljen ugovor o distribuciji i potvrda emitera da se novi programi distribuiraju u skladu sa ugovorom.“

Navodi i da je odredbom čl. 116 st. 1 tač. 4 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama Crne Gore propisano da se Odobrenje za distribuciju može izmijeniti kada je došlo do promjene liste programa, te da je prvostepeni organ je bio dužan postupiti u skladu sa zakonom na način što će izmijeniti odobrenje za distribuciju, jer su se po ocjeni žalioaca stekli uslovi za takvo postupanje.

Istakao je i da „Zakonom o audiovizuelnim medijskim uslugama nije propisano da se izmjena odobrenja za distribuciju može odbiti jer se ne može utvrditi koji je regulatomi organ izvršio registraciju ili licenciranje predmetnih programa i zemlja porijekla TV programa“.

U žalbi se navodi i ocjena da „prvosteni organ svoju odluku temelji isključivo na provjeri dostupnosti dozvola putem internet stranice REM-a i obavještenja dobijena od REM-a upućena emiteru kanala „Arena Premium 4“, „Arena Premium 5“, „Adrenalin“ i „Arena Tenis“, koje činjenice po mišljenju žalioaca nisu mogle biti utvrđivane u pomenutom postupku, niti se na osnovu njih mogla donijeti osporena odluka, „jer se radi o okolnostima koje potencijano ukazuju na propuste koji postoje na strani emitera.“

U žalbi se navodi i da su neosnovani navodi prvostepenog organa da je Agencija na navedeni način štitila javni interes obzirom da se u konkretnom slučaju po ocjeni žalioaca radilo o obezbjeđivanju prijem i reemitovanje (AVM usluge) programa za koje se može utvrditi iz koje države potiču, u skladu sa čl. 8 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama.

Navodi da saglasno navedenom članu Agencija na teritoriji Crne Gore ne ograničava prijem i reemitovanje AVM usluga iz država članica Evropske unije i drugih država potpisnica Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, te da nije jasno „na osnovu čega Agencija pretpostavlja da se emitovanje programa vrši iz neke od zemalja van EU i/ili zemlje koja nije potpisnica Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji i koji je zakonski osnov za ograničenje emitovanja ovih kanal, obzirom da se u osporenom rješenju navodi da zemlju porijekla programa nije moguće utvrditi.

U žalbi postavlja i pitanje „kako i iz kojih razloga se ograničenje emitovanja može izvršiti u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, odnosno gdje je stranka u postupku distributer linearnih usluga“.

Žalilac navodi da je emiter spornih kanala poznat prvostepenom organu, obzirom da je jedini nosilac prava emitovanja sportskih sadržaja za više balkanskih zemalja, te da mu je slijedom navedenog poznata i zemlja sjedišta emitera, kod činjenice da sporni programi nijesu jedini TV programi pomenutog emitera koji se distribuiraju na teritoriji Crne Gore.

U krajnjem, predložio je da Savjet Agencije, osporeno rješenje poništi kao nezakonito ili isto preinači uvažavajući navode iz predmetne žalbe i obustavi postupak ili isto ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje.

Razmatrajući osnovanost žalbenih navoda, Savjet Agencije za audiovizuelne medijske usluge (u daljem tekstu: „Savjet Agencije“), na osnovu informacija i navoda sadržanih u spisima predmeta, konstatovao je sljedeće:

- Privrednom društvu „Telemach Crna Gora“ d.o.o. iz Podgorice, Agencija je izdala Odobrenje za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga broj O-D-02.
- Dana 04.09.2025. i 09.09.2025. godine distributer je dostavio Agenciji obavještenje i dopunu o promjeni (dopuni) liste televizijskih programa (akti zavedeni kod Agencije pod br. UP I 04-351/25-218/1 od 04.09.2025. godine i UP I 04-351/25-218/2 od 09.09.2025. godine). Pregledom dostavljenih podnesaka,

Agencija je konstatovala da isti nijesu potpuni, te je od distributera zatražila da ga dopuni dostavljanjem: uredno i u potpunosti popunjenog Obrasca o pregledu podataka o načinu regulisanja prava distribucije radio/TV programa odnosno autorskih i srodnih prava, pri čemu je posebno ukazala na obavezu dostavljanja podataka iz: tačke 3 – naziv i sjedište emitera; tačke 6 – naziv, sjedište i veb-sajt pravnog lica (regulatornog tijela ili sl.) koje je izdalo licencu ili izvršilo registraciju programa; tačke 7 – broj akta, datum izdavanja i rok važenja licence ili registracije programa. Agencija je zatražila od distributera i pisane saglasnosti/ugovore/anekse ugovora vlasnika programa za distribuciju pomenutih televizijskih programa.

- Dana 19.09.2025. godine distributer je dostavio dopunu zahtjeva (akt zaveden kod Agencije pod br. UP I 04-350/25-218/4 od 19.09.2025. godine) i kao sastavni dio istog, dostavio je i potvrdu preduzeća za telekomunikacije „Telekom Srbija“ a.d. kojom potvrđuje da je „distributeru ustupio neekskluzivnu i neprenosivu licencu na teritoriji Crne Gore za primanje i reemitovanje kanala „Arena Premium 4“, „Arena Premium 5“, „Arena Tennis“ i „Adrenalin“, a po osnovu Ugovora o distribuciji TV kanala (zaveden kod distributera pod brojem 348 od 01.04.2025. godine i kod Telekoma Srbije pod djelovodnim brojem 148645/1-2025 od 01.04.2025. godine).
- Distributer je, postupajući po zahtjevu Agencije da dopuni zahtjev, dostavio potvrdu privrednog društva „Telekom Srbija“ a.d. o ustupanju licence za prijem i reemitovanje predmetnih televizijskih programa. Međutim, ni ovim podneskom nijesu dostavljeni traženi podaci (naziv i sjedište emitera; naziv, sjedište i veb-sajt pravnog lica (regulatornog tijela ili sl.) koje je izdalo licencu ili izvršilo registraciju programa; broj akta, datum izdavanja i rok važenja licence ili registracije programa), a na osnovu kojih bi se moglo nesporno utvrditi da su programi registrovani ili licencirani od strane nadležnog regulatornog tijela.
- Dana 18.09.2025. godine Agencija je, po službenoj dužnosti, izvršila uvid u obavještenja Regulatornog tela za elektronske medije Srbija (REM), koja se odnose na programe „Arena Premium 4“, „Arena Premium 5“, „Adrenalin“ i „Arena Tennis“ (akti br. 303/2025/3 od 28.03.2025. godine, 819/2025/3 od 07.07.2025. godine, 820/2025/3 od 07.07.2025. godine i 821/2025/3 od 07.07.2025. godine). U navedenim obavještenjima REM-a potvrđeno je da su tehnički, organizacioni i programski uslovi za izdavanje dozvola za ove TV programe ispunjeni, ali da će „odluka o izdavanju dozvole za pružanje medijske usluge i dozvola u pisanom otpisku biti dostavljena nakon izbora članova Savjeta REM-a“.
- Saglasno čl. 65, 66, 116 i 168 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama i čl. 23 i 26 Pravilnika o uslovima i postupku izdavanja odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga, direktorica Agencije je donijela rješenje UP I 04-351/25-218/5 od 23.09.2025. godine, kojim je odbila zahtjev i dopune zahtjeva privrednog društva „Telemach Crna Gora“ d.o.o. za izmjenu „Liste radijskih i televizijskih programa – EON“, koja predstavlja sastavni dio Odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga broj O-D-02, sledećim programima: „Arena Premium 4“, „Arena Premium 5“, „Arena Tennis“ i „Adrenalin“. Predmetnim rješenjem naloženo je privrednom društvu „Telemach Crna Gora“ d.o.o. da isključi iz ponude i obustavi distribuciju navedenih programa, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 24 sata od dana dostavljanja pomenutog rješenja.

Prilikom razmatranja da li je distribucijom spornih televizijskih programa došlo do kršenja odredbi Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama („Službeni list Crne Gore“, br. 54/24, u daljem tekstu: „Zakon“) i Pravilnika o uslovima i postupku izdavanja odobrenja za distribuciju linearnih audiovizuelnih medijskih usluga („Službeni list Crne Gore“, br. 125/24, u daljem tekstu: „Pravilnik“), Savjet Agencije nalazi da pobijano Rješenje sadrži jasne i opravdane razloge, pri čemu je posebno imao u vidu sljedeće:

Članom 65 stavom 2 Zakona predviđeno je da je distributer linearnih AVM usluga dužan da distribuira radijske i/ili televizijske programe istovremeno, u potpunosti i bez promjena, u skladu sa izdatim odobrenjem za distribuciju.

Članom 66 stav 1 tačka 1 Zakona predviđeno je da je distributer linearnih AVM usluga dužan je da se pridržava liste programa.

Članom 113 stav 1 tačka 4 Zakona kao jedan od obaveznih elemenata Odobrenja za distribuciju, propisana je lista radijskih ili televizijskih programa koji su uključeni u ponudu.

Članom 116 stav 1 tačka 4 propisano je da se Odobrenje za distribuciju može izmijeniti u slučaju promjene liste programa, odnosno pregleda radijskih i televizijskih programa.

Nadalje, odredbom člana 23 Pravilnika i tačkom 3 izdatog Odobrenja za distribuciju predviđeno je da sastavni dio Odobrenja za distribuciju čini Lista radijskih i televizijskih programa, raspoređenih po paketima (osnovni paket, dopunski paketi).

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja i citiranog zakonskog određenja, Savjet Agencije nalazi da u konkretnom slučaju „Telemach Crna Gora“ d.o.o. kao distributer, nije dostavio neophodne podatke na osnovu kojih je prvostepeni organ mogao utvrditi koji regulatorni organ je izvršio registraciju ili licenciranje spornih TV programa, odnosno nije

mogao utvrditi zemlju porijekla spornih programa, pa se neosnovano navodima žalbe osporava njegova zakonitost u odnosnom dijelu.

U odnosu na navode žalioca da prvostepeni organ nije imao zakonska ovlašćenja da zahtijeva od distributera popunjavanje Obrasca 'Pregled podataka o načinu regulisanja prava distribucije radio/TV programa odnosno autorskog i srodnih prava' postoje, *obzirom da „isti nije sastavni dio bilo kojeg zakonskog ili podzakonskog akta iz oblasti AVN usluga, niti akta iz bilo koje druge oblasti”*, Savjet Agencije nalazi da su isti bez uticaja na zakonitost pobijanog Rješenja.

Naime, predmetni obrazac ne predstavlja samostalan zakonski niti podzakonski akt, već tehničko sredstvo kojim se omogućava Agenciji da na jedinstven i transparentan način pribavi podatke, koje su stranke u svakom slučaju dužne dostaviti u skladu sa važećim propisima.

Obaveza podnošenja podataka o načinu regulisanja prava distribucije proizlazi iz propisanog članom 116 Zakona, kojim je predviđeno da Agencija, prilikom odlučivanja o izdavanju, izmjeni ili dopuni odobrenja za distribuciju audiovizuelnih medijskih usluga, utvrđuje da li je podnosilac zahtjeva obezbijedio sva potrebna prava i saglasnosti za distribuciju programa.

Upotreba navedenog obrasca, dakle, predstavlja način dokazivanja ispunjenosti te zakonske obaveze, koji Agencija primjenjuje radi ujednačene prakse i efikasnijeg upravnog postupanja, a ne radi uvođenja nove obaveze stranke.

Činjenica da je obrazac uvršten u nacrt izmjena Pravilnika o uslovima i postupku izdavanja odobrenja za distribuciju linearnih AVN usluga, ne utiče na njegovu primjenu, budući da Agencija, u skladu sa članom 10 (načelo ekonomičnosti i efikasnosti) i članom 8 (načelo aktivne pomoći stranci) Zakona o upravnom postupku, ima pravo da koristi obrasce i standardizovane forme radi potpunog i blagovremenog utvrđivanja činjenica.

Slijedom navedenog, Savjet Agencije nalazi da prvostepeni organ nije izašao iz okvira zakonom utvrđenih ovlašćenja, te da nije došlo do povrede postupka koja bi mogla uticati na zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja.

Savjet Agencije cijenio je i navode žalioca da je *„osporeno rješenje donijeto uz bitne povrede odredaba postupka sa razloga što podnosiocu žalbe nije bilo omogućeno učešće u postupku”*, kao i da *„isti nije obavješten o rezultatima ispitnog postupka u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku”*, ali je našao da isti nijesu osnovani.

U vezi sa iznijetim, Savjet Agencije nalazi da je prvostepeni organ cijeneći da se činjenično stanje može utvrditi na osnovu podataka iz službenih evidencija u smislu člana 13 Zakona o upravnom postupku, predmetnu upravnu stvar riješio u skraćenom postupku, na osnovu člana 106 stav 1 tač. 1 Zakona o upravnom postupku.

Prednje jer su činjenice od značaja za odlučivanje bile potpuno utvrđene iz službenih evidencija drugog nadležnog organa koje su dostupne i kojima je Agencija raspolagala, a njihova tačnost nije bila sporna, niti je pristup tim podacima bio ograničen u skladu sa zakonom, a samim tim ni uslovljen dodatnim dokazivanjem od strane distributera.

Konkretno, iz službenih evidencija i podataka regulatornog tela Republike Srbije, utvrđeno je da u relevantnom periodu pomenuti programi „Arena Channels Group” d.o.o. iz Beograda, nijesu posjedovali važeću dozvolu za pružanje medijske usluge, usljed nekonstituisanja Savjeta regulatora. Ova činjenica bila je objektivno provjerljiva, dokumentovana službenim aktima i nije zavisila od izjava distributera.

Imajući u vidu navedeno izjašnjenje distributera ne bi moglo uticati na činjenično stanje niti na drugačiji pravni ishod, već bi samo vodilo prolongiranju sprovođenja zakonske obaveze i odlagalo izvršenje mjere u javnom interesu.

Načelom ekonomičnosti i efikasnosti postupka (član 10 Zakona o upravnom postupku), propisano je da se postupak mora voditi bez odugovlačenja i s najmanjim mogućim troškovima za stranke i organ, uz istovremeno obezbjeđenje zakonitog i pravilnog rješenja. Kako su u konkretnom slučaju svi relevantni podaci bili poznati i evidentirani u službenim registrima, prvostepeni organ je, u skladu sa načelom ekonomičnosti i načelom javnog interesa, osnovano odlučio da pobijano rješenje donese u skraćenom postupku.

Dakle, sprovođenje skraćenog postupka bez prethodnog pozivanja distributera na izjašnjenje nije predstavljalo povredu prava na učešće u postupku, budući da je odluka zasnovana na neposredno provjerljivim činjenicama iz službenih evidencija, te izjašnjenje stranke nije bilo nužno za pravilno i zakonito odlučivanje.

U pomenutim okolnostima, sprovođenje skraćenog postupka bez prethodnog izjašnjenja stranke predstavlja proporcionalnu i zakonitu mjeru, koja je u skladu sa ustaljenom sudskom praksom i zauzetim pravnim stavom (npr. presuda U.br. 243/18 od 10.09.2019. godine) prema kojem „organ može neposredno u skladu sa zakonskim ovlašćenjima, na osnovu podatka iz službene evidencije u smislu odredbe člana 13 Zakona o upravnom postupku, utvrditi činjenice od značaja i odlučiti u skraćenom postupku, što lišava osnovanosti prigovor stranke da joj je

onemogućeno učešće u postupku, odnosno da prvostepeni organ nije bio ovlašćen da donese rješenje u skraćenom postupku."

Prilikom odlučivanja Savjet Agencije uzeo je u razmatranje i navode žalioaca da je isti u skladu sa članom 65 Zakona dostavio potpunu i valjanu dokumentaciju, kada je prvostepenom organu dostavio ugovor o distribuciji i potvrdu emitera da se novi programi distribuiraju u skladu sa ugovorom, te da navedenim članom nije predviđeno *da se izmjena odobrenja za distribuciju može odbiti jer se ne može utvrditi koji je regulatorni organ izvršio registraciju ili licenciranje predmetnih programa i koja je zemlja porijekla TV programa.*

Cijeneći navedeno, Savjet Agencije je našao da je žalilac, postupajući po zahtjevu prvostepenog organa da dopuni zahtjev, dostavio potvrdu privrednog društva „Telekom Srbija“ a.d. o ustupanju licence za prijem i reemitovanje predmetnih televizijskih programa, ali da istim nijesu dostavljeni traženi podaci (naziv i sjedište emitera; naziv, sjedište i veb-sajt pravnog lica (regulatornog tijela ili sl.) koje je izdalo licencu ili izvršilo registraciju programa; broj akta, datum izdavanja i rok važenja licence ili registracije programa), a na osnovu kojih bi se moglo nesporno utvrditi da su programi registrovani ili licencirani od strane nadležnog regulatornog tijela.

Dakle, dostavljanjem pomenute potvrde i ugovora žalilac nije pružio dovoljan i relevantan dokaz da su sporni programi u vrijeme donošenja pobijanog Rješenja bili registrovani ili licencirani u bilo kojoj državi, što uključuje i zemlju u kojoj je sjedište subjekta (vlasnika programa) koje je distributeru izdalo saglasnost za distribuciju navedenih programa i koje u njoj ima registrovano više drugih televizijskih programa (Srbija).

S tim u vezi, Savjet Agencije nalazi da je prvostepeni organ postupio u skladu sa zakonom kada je po službenoj dužnosti izvršio uvid u dostavljena obavještenja REM-a i utvrdio da sporni programi nijesu registrovani ili licencirani od strane nadležnog regulatornog tijela. Navodi iznijeti u predmetnom obavještenju REM-a kojima se potvrđuje da „Arena Channels Group“ d.o.o. iz Beograda ispunjava sve zakonske uslove za distribuciju četiri nova kanala, ali da će „*odluka o izdavanju dozvole za pružanje medijske usluge i dozvola u pisanom otpravku biti dostavljena nakon izbora članova Savjeta REM-a*“, ne mogu biti osnov za isključivanje nesporne činjenice da sporni programi nijesu registrovani ili licencirani od strane nadležnog regulatornog tijela.

Prednje obzirom da je odredbama čl. 93, 94 i 95 Zakona o elektronskim medijima Republike Srbije („Sl. glasnik RS“, br. 92/23 i 51/25) propisan je sadržaj zahtjeva, uslovi, potrebna dokumentacija, dokazi o ispunjenosti uslova koje podnosilac mora dostaviti, uključujući dostavljanje dokaza o ispunjenosti uslova i kriterijuma predviđenih članom 92 pomenutog Zakona, postupanje Regulatora po podnijetom zahtjevu kao i obaveze podnosioca zahtjeva kome je izdata dozvola za pružanje medijske usluge.

Zakon dakle, zahtijeva donošenje formalnog akta a ne „obavještenja“ ili deklaratorne potvrde o ispunjenosti uslova koja bi mogla zamijeniti formalnu proceduru izdavanja dozvole za pružanje medijske usluge od strane nadležnog organa, kod činjenice da je članom 88 stav 3 pomenutog Zakona eksplicitno propisano da je dozvola ovlašćenje čijim dobijanjem njen imalac stiče pravo da svoju medijsku uslugu, putem elektronskih komunikacionih mreža, pruža neodređenom broju korisnika.

Predmetno obavještenje nema zakonsku snagu „dozvole“, odnosno ne stvara ni prava ni obaveze koje bi mogle biti izvršive pred nadležnim sudom ili drugim nadležnim organima i tijelima.

Obavještenje za razliku od dozvole ne sadrži jasno definisan rok za početak pružanja medijske usluge, vrijeme važenja i produženja važenja dozvole, prava i obaveze, a samim tim ni formalne instrumente nadzora i propisanih sankcija.

Odredbom člana 9 Zakona o elektronskim medijima Republike Srbije propisano je da sve akte iz djelokruga Regulatora donosi Savjet, dok je odredbom člana 24 istog Zakona predviđeno da direktor između ostalog priprema i sprovodi odluke Savjeta.

Kod ovakvog stanja stvari, jasno je da do konstituisanja Savjeta Regulatora kao nadležnog organa za izdavanje dozvole za pružanje medijske usluge putem kablovske, satelitske, IPTV elektronske komunikacione mreže, direktor Regulatora nije imao nadležnost da samoinicijativno izdaje „dozvolu“ ili da omogući sticanje pravnog statusa bez legitimiteta.

Takva praksa bila bi suprotna principu legaliteta, da se prava i obaveze uređuju zakonom, a ne proizvoljno.

Činjenica da je Regulatorno telo Srbije izdalo Obavještenje da „Arena Channels Group“ d.o.o. iz Beograda ispunjava uslove za izdavanje dozvole za pružanje medijske usluge, može se tretirati samo kao preliminarina faza, ali ne može se retroaktivno opravosnažiti za odnosni period.

Uvidom u dostupne podatke o registrovanim programima u Republici Srbiji, objavljene od strane njenog nadležnog regulatornog tijela (REM), na službenoj internet stranici <https://www.rem.rs/sr-lat/registar-pruzalaca-medijskih-usluga>, utvrđeno je da programi „Arena 4 Premium“, „Arena 5 Premium“, „Adrenalin“ i „Arena Tenis“ nijesu registrovani, pa ne mogu biti sastavni dio Liste programa, koja predstavlja sastavni dio Odobrenja za distribuciju, iz

kog razloga se nije ni mogao cijeniti osnovanim i potpunim zahtjev distributera za izmjenu „Liste radijskih i televizijskih programa – EON“.

Kod ovakvog činjeničnog utvrđenja i zakonskog određenja utvrđeno je da pomenuti programi u vrijeme donošenja pobijanog Rješenja nijesu bili registrovani ili licencirani u bilo kojoj državi, što uključuje i zemlju u kojoj je sjedište subjekta (vlasnika programa) koje je distributeru izdalo saglasnost za distribuciju navedenih programa i koje u njoj ima registrovano više drugih televizijskih programa (Srbija).

Nadalje, u odnosu na navode žalioaca da s obzirom na propisano članom 8 Zakona, nije jasno „na osnovu čega Agencija pretpostavlja da se emitovanje programa vrši iz neke od zemalja van EU i/ili zemlje koja nije potpisnica Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, jer da se u osporenog rješenju navodi da zemlju porijekla programa nije moguće utvrditi, Savjet Agencije nalazi da isti nijesu od uticaja na zakonitost ni pravilnost pobijanog rješenja.

Naime, iako je članom 8 Zakona propisano da se na teritoriji Crne Gore ne ograničava prijem i reemitovanje audiovizuelnih medijskih usluga koje potiču iz država članica Evropske unije i država potpisnica Evropske konvencije o prekograničnoj televiziji, iz navedene odredbe ne proizlazi apsolutno pravo na slobodan prijem i reemitovanje programa čije porijeklo nije moguće pouzdano utvrditi.

U konkretnom slučaju, prvostepeni organ je utvrdio da iz dostavljene dokumentacije nije bilo moguće nesporno utvrđivanje države porijekla spornih programa, niti je istim dokazano da emiter posjeduje odgovarajuće odobrenje za emitovanje u skladu sa režimom zemlje članice EU ili države potpisnice Konvencije.

Takvo postupanje prvostepenog organa je u potpunosti u skladu sa načelom zakonitosti i načelom zaštite javnog interesa, jer Agencija ima obavezu da obezbijedi da se na teritoriji Crne Gore distribuiraju samo oni programi koji su registrovani ili licencirani od strane nadležnog regulatornog tijela.

Navodi žalioaca da je prvostepenom organu poznat emiter i njegova država sjedišta ne mijenja činjenično stanje, jer pomenuta činjenica ne može zamijeniti dokaz o pravu emitovanja u konkretnom slučaju.

Agencija nije ovlašćena da na osnovu pretpostavki izvodi zaključke o porijeklu i pravnom statusu konkretnih pružalaca linearnih AVM usluga, već isključivo na osnovu dostavljene dokumentacije u okviru zakonom propisanog postupka.

Odgovornost za obezbjeđivanje svih potrebnih prava i saglasnosti za reemitovanje programa je na distributeru, koji je obavezan da Agenciji dostavi potpune i vjerodostojne podatke o izvoru programa i načinu regulisanja prava.

Slijedom navedenog, Savjet Agencije ocjenjuje da je prvostepeni organ postupao u granicama svojih ovlašćenja, te da su preduzete mjere opravdane i zasnovane na zakonu, imajući u vidu da je cilj postupanja bio zaštita pravnog poretka u oblasti audiovizuelnih medijskih usluga i sprječavanje mogućeg nezakonitog emitovanja sadržaja.

Savjet Agencije imao je u vidu navode žalioaca u kojima postavlja pitanje kako i iz kojih razloga se ograničenje emitovanja može izvršiti u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, odnosno gdje je stranka u postupku distributer linearnih usluga.

U vezi sa navedenim, Savjet Agencije uvidom u kompletnu dokumentaciju nalazi da su u konkretnom slučaju vođena dva odvojena i pravno različita postupka, koja imaju različit pravni osnov, predmet i svrhu.

Naime, postupak po zahtjevu za izmjenu odobrenja za distribuciju linearnih AVM usluga, pokrenut je na zahtjev samog distributera (žalioaca), u kojem je tražena izmjena postojeće liste programa dodavanjem novih programa „Arena Premium 4“, „Arena Premium 5“, „Adrenalin“ i „Arena Tenis“.

Ovaj postupak je sproveden u skladu sa članom 116 Zakona o audiovizuelnim medijskim uslugama, kojim su propisani uslovi i procedura za izmjenu odobrenja za distribuciju AVM usluga.

Poseban postupak po službenoj dužnosti, Agencija je pokrenula nakon što je Sektor za monitoring utvrdio činjenice o distribuciji programa bez prethodno izdatog odobrenja. Prednje s obzirom da je distributer postupao suprotno propisanom članu 65 stav 2 i članu 66 stav 1 Zakona i članu 26 stav 3 Pravilnika, odnosno otpočeo je distribuciju spornih programa prije njihovog uključivanja u listu programa, koja čini sastavni dio izdatog Odobrenja za distribuciju. U konkretnom slučaju, distribucija spornih programa, bez prethodne izmjene Odobrenja za distribuciju, odnosno van okvira utvrđene liste programa, predstavlja povredu zakonske obaveze da se programi distribuiraju istovremeno, u potpunosti i bez promjena, isključivo u skladu sa izdatim Odobrenjem.

Dakle, rješenje koje je predmet žalbe nije rezultat istog postupka sprovedenog po službenoj dužnosti, po čijem okončanju je izrečena upravno-nadzorna mjera upozorenja, već je donijeto u okviru posebnog postupka pokrenutog po zahtjevu distributera.

Prvostepeni organ je pravično razdvojio ova dva postupka, a distributer je bio uredno obaviješten o postupku po svom zahtjevu za izmjenu odobrenja, dok se nadzorni postupak pokrenut po službenoj dužnosti temeljio na utvrđenim činjenicama o neovlašćenoj distribuciji programa, prije donošenja odluke o izmjeni odobrenja.

Shodno tome, ne stoji tvrdnja žalioaca da je prvostepeni organ povrijedio pravila postupka vođenjem „nejasnih“ upravnih postupaka, jer se radi o dva postupka različite prirode i svrhe – jednom pokrenutom na zahtjev stranke, u kojem je predmetni zahtjev sa pratećim dopunama odbijen zbog nemogućnosti utvrđivanja koji je regulatorni organ izvršio registraciju ili licenciranje spornih TV programa odnosno utvrđivanja zemlje porijekla TV programa, i drugom pokrenutom po službenoj dužnosti radi zaštite javnog interesa i poštovanja zakonskog okvira u oblasti audiovizuelnih medijskih usluga, kod činjenice da je distributer neovlašćeno distribuirao programe van okvira utvrđene liste programa, čime je prekršio obavezu distribucije programa u skladu sa izdatim odobrenjem za distribuciju i utvrđenom listom programa, koja čini njen sastavni dio.

Cijeneći navedeno, Savjet Agencije ocjenjuje da je pobijano Rješenje donijeto u granicama zakonom utvrđenih ovlašćenja, te da su žalbeni navodi neutemeljeni i ne utiču na zakonitost i pravilnost Rješenja.

Imajući u vidu prednje činjenično utvrđenja i citirane zakonske odredbe, Savjet Agencije je utvrdio da je prvostepeno rješenje donijeto bez povrede pravila postupka i da se zasniva na potpuno i pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, uz pravilnu primjenu materijalnog prava, te da nije povrijeđen zakon na štetu distributera.

Na osnovu izloženog, a saglasno članu 126 stav 3 i stav 4 Zakona o upravnom postupku, Savjet Agencije je odlučio kao u dispozitivu ovog Rješenja.

Ovo Rješenje će biti objavljeno na internet stranici Agencije za audiovizuelne medijske usluge, www.amu.me.

Ovo Rješenje stupa na snagu danom donošenja.

UPUTSTVO O PRAVNOJ ZAŠTITI:

Ovo Rješenje je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Crne Gore, u roku od 20 dana od dana prijema ovog Rješenja.

**Predsjednik
Savjeta Agencije za audiovizuelne medijske usluge
dr Branko Bošković**

Dostavljeno:

- Privredno društvo „Telemach Crna Gora“ d.o.o.
- Direktorica Agencije za audiovizuelne medijske usluge;
- Sektor za pravne i ekonomske poslove;
- Sektor za nadzor;
- Sektor za opšte i međunarodne poslove;
- Sektor za informaciono-komunikacione tehnologije.